

ת"פ 8166/06/21 - מדינת ישראל ע"י נגד יונתן דסטה ע"י, אברהם גברו - עניינו הסתיים

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 8166-06-21 מדינת ישראל נ' דסטה(עציר) ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אריאל אילוז מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד הנאשמים		1. יונתן דסטה ע"י ב"כ עו"ד שי טובים 2. אברהם גברו - עניינו הסתיים

גזר דין לנאשם 1

1. נאשם 1 (להלן: הנאשם) הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן שעיקריו יפורטו להלן. במסגרת ההסדר הסכימו הצדדים כי המאשימה תגביל עצמה לעונש מאסר של 3 שנים ו-10 חודשים ורכיבי ענישה נוספים, והסניגור יהיה חופשי בטיעונו. במסגרת ההסדר הוסכם גם על עונש מוסכם של שנתיים מאסר בפועל ועונשים נלווים לנאשם 2, ודינו של נאשם 2 נגזר בהתאם להסדר.

2. כתב האישום המתוקן בשלישית בו הודה הנאשם כולל שני אישומים. באישום הראשון נטען כי הנאשמים ואחרים קשרו קשר לחטוף את המתלון, להפעיל כלפיו אמצעים אלימים ולהפחידו, על רקע חובות כספיים שצבר בנוגע לאספקת סמים. לצורך כך נסעו הנאשמים ואדם אחר ביום 16.5.21 בשעות אחר הצהרים מלוד לירושלים ברכב מסוג הונדה סיוויק בו נהג הנאשם. הנאשמים התקשרו למתלון (ממספר טלפון חסוי) וביקשו ממנו לרדת מביתו ולהיפגש איתם בקשר לחוב. המתלון נטל 600 ₪ ויצא להיפגש עמם. נאשם 1 הוריד את נאשם 2 והאחר מהרכב בפינת רחוב סמוכה, ביקש מהמתלון להיכנס לרכב והמתלון התיישב במושב הסמוך לנהג. הנאשם אסף את נאשם 2 ואת האחר והשלושה נסעו לכיוון היציאה מירושלים. באזור שער הגיא המתלון ניסה להימלט מהרכב, ובתגובה היכו אותו הנאשמים בצוואת באגרופים, ונאשם 2 שישב במושב האחורי חנק אותו.

3. הנאשמים הגיעו לאזור מתקן "מקורות" בלוד, עצרו והורידו את המתלון מהרכב. המתלון ניסה לברוח אל מאחורי גבעה סמוכה, אולם הנאשם נטל מוט ברזל ששימש כמפתח גלגל והלם באמצעותו בראשו ובגבו של המתלון. המתלון ניסה להגן על ראשו בידיו, אולם הנאשם חבט בו באמצעות מפתח הגלגל ופגע בראשו ובכף ידו הימנית של המתלון. המתלון נפל על הקרקע כשהוא חבול ומדמם. נאשם 2 הגיע למקום, הצטרף לנאשם 1 והשניים בעטו במתלון מספר פעמים.

4. לאחר מכן כיסו הנאשמים את ראשו של המתלון בכובע או שק, הכניסו אותו לרכב נוסף שהגיע למקום והפעילו כלפיו שוקר חשמלי. במהלך הנסיעה ברכב הנוסף נגנב מהמתלון טלפון סלולרי מסוג איפון 12 מיני וכן סכום של כ-600 ₪. נאשם 1 ואחרים הסיעו את המתלון לאזור חולות ראשון, הורידו אותו מהרכב כשהוא חבול ושותת דם, היכו אותו בבעיטות ואגרופים בגופו, זרקו לעברו בקבוק מים ואמרו לו "מפה תסתדר לבד".
5. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלון שטף דם תת עורי בקרקפת, שבר בגולגולת עם תזוזה מינימלית בעצמות האף משמאל עם בצקת בעצמות האף בשמאל, פגיעה ברקמת הלימפה בכל בלוטות הלימפה בצוואר ושבר בחוליה 3L בעמוד השדרה.
6. בזמן שנחטף ניסתה אשתו של המתלון ליצור איתו קשר מספר פעמים. אחד הנאשמים או האחרים יצר איתה קשר בטלגרם והודיע לה כי המתלון נמצא איתו וכי לא ישוחרר עד שתעביר את כספי החוב שלו. הם אף אפשרו לה לראות את המתלון בשיחת וידאו.
7. באישום זה הואשם הנאשם והודה בעבירות של חטיפה לפי סעיף 369 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) וגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין.
8. באישום השני מתואר כי ביום 17.5.21 בשעה 8:30 עסקו שוטרי מרחב איילון של המשטרה באיתור חשודים באירוע החטיפה ועלה חשד שהחשוד בשוד שוהה בקומפלקס מלון ספאט ביזנס הוטל בבת ים. השוטרים נכנסו לחדר במלון בו לנו הנאשמים יחד עם כחמישה חברים נוספים וביקשו מהנוכחים למסור את מספרי הטלפון שלהם ולהציג את הטלפונים שלהם על מנת לאתר את מבצעי החטיפה. בחיפוש בחדר איתרו השוטרים את נאשמים 1 ו-2 ישנים בחדר צדדי, העירו אותם וביקשו מנאשם 1 את הטלפון שלו. לאחר מספר דקות מסר הנאשם את מספר הטלפון שלו לשוטרת ימית גל, ולאחר שווידאה כי זהו המכשיר החשוד בחטיפה הורתה לו השוטרת להתלבש ולהתלוות לשוטרים לתחנת המשטרה. נאשם 2 נעמד על יד חלון החדר ופתח אותו לרווחה. הנאשם שיצא מהחדר עם השוטרים השליך את הטלפון שהיה ברשותו לעבר נאשם 2. נאשם 2 טען בכזב שהטלפון שלו וסירב להוראת השוטרים ולמסור להם אותו לצורך החקירה המתנהלת. השוטרים ניסו לקח את הטלפון מידי והוא סירב, ולאחר מכן השליך את הטלפון מחלון החדר שבקומה השלישית. הטלפון התנפץ ותחולתו הושמדה והפכה בלתי ניתנת לפיענוח. נאשם 2 סירב לבקשת השוטרים להזדהות, להתלבש ולהתלוות אליהם, ובסופו של דבר נכנס לניידת המשטרה ללא חולצה ומבלי שעבר הליך זיהוי. באישום זה הואשמו שני הנאשמים בעבירה של השמדת ראיה לפי סעיף 242 לחוק העונשין.
9. **ב"כ המאשימה טען** למתחם ענישה בין 40-60 חודשי מאסר, וביקש לגזור על הנאשם את העונש המירבי במסגרת הסדר הטיעון - 3 שנים ו-10 חודשי, ובנוסף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי בסכומים של עשרות אלפי ₪. לדבריו מדובר באירוע הנראה כלקוח מסרט אימה, אדם נלקח לרכב באמצע היום, נחטף לעיר אחרת, מוכה בצורה קשה. האירוע תוכנן מראש, וחטיפת אדם באמצע היום ברחובותיה של ירושלים מצריכה תעוזה רבה. מסכת האלימות, תוך שימוש במוט ברזל, נמשכה בחלקים השונים של האירוע. בסופו של דבר נזרק המתלון ונדרש להסתדר בעצמו. ההתקשרות לאשתו של המתלון והאיומים עליה אף היא נסיבה מחמירה, אם כי לנאשם לא מיוחסת עבירה בגין כך. האירוע הנוסף של שבירת הטלפון אף הוא חמור שכן הוא מנע מהמשטרה להגיע למעורבים נוספים.
10. לדברי ב"כ המאשימה הנאשם פגע במעשיו בערכים מוגנים של חופש התנועה, בטחונו, בריאותו, שלמות גופו וכבודו של המתלון. רמת הפגיעה בערכים גבוהה במיוחד.

11. לענין רמת הענישה הנוהגת הפנה ב"כ המאשימה למספר פסקי דין, וכן לעונש שנגזר על נאשם 2 בתיק זה. עם זאת הוא עמד על השוני המהותי בין הנאשמים מבחינת חומרת העבירות שיוחסו להם (לנאשם 1 חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לנאשם 2 תקיפה הגורמת חבלה של ממש). בנוסף, נאשם 1 היכה את המתלון תוך שימוש בחפץ, ובחלק האחרון של האירוע בראשון לציון נאשם 2 כלל לא נכח.

12. התובע הפנה למספר פסקי דין לענין רמת הענישה, אליהם אתייחס בהמשך. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ציין ב"כ המאשימה לזכותו של הנאשם את הודאתו ואת לקיחת האחריות. מאידך גיסא ציין את עברו הפלילי של הנאשם ואת התסקיר בעניינו שאיננו חיובי.

13. **ב"כ הנאשם ביקש** ללמוד מגזר דינו של נאשם 2 גם לענינו של נאשם 1. הוא טען כי ההבדלים בין מעשיהם של שני הנאשמים אינם גדולים, שכן על פי עובדות כתב האישום גם נאשם 2 עשה שימוש בכלי לתקיפת המתלון - שוקר חשמלי. עוד טען כי גם נאשם 2 בעט בנאשם, וכי כתב האישום, על פי ניסוחו, מייחס את התוצאה והפגיעה שנגרמה למתלון לשני הנאשמים, ובנסיבות אלו ההבדלים בין העבירות שיוחסו להם אינו כה משמעותי.

14. הסניגור הוסיף וטען כי הנאשם הוא צעיר שהגיע מרקע קשה, גדל בשכונת מצוקה, הוריו הם עולים חדשים שנדרשו לעבוד לפרנסת המשפחה. הוא חווה אכזבות בחייו, התאכזב מהממד ועמד בפני תקרות זכוכית. לדברי הסניגור יש להתחשב בנסיבות חייו של הנאשם ורצונו בטיפול, וענישה מתונה תעודד אותו להמשיך את הטיפול גם לאחר שחרורו ממאסר.

15. הסניגור ציין עוד כי הנאשם הודה, חסך בזמן שיפוטי וכן חסך את עדות המתלוננים שלא היו מעוניינים להעיד.

16. **הנאשם** עצמו הביע חרטה על מעשיו.

17. **שירות המבחן** הגיש תסקיר בענינו של הנאשם. מהתסקיר עולה כי הנאשם תיאר את הרקע לביצוע העבירות כסכסוך עסקי בנוגע לתאונה שהתרחשה בינו ובין המתלון. עוד נכתב בתסקיר כי בתיאור ההתרחשויות ניכר אצל הנאשם ניתוק רגשי והוא אינו ער למשמעות התנהגותו, והיותה משקפת דפוסים עברייניים עמוקים, לגיטימציה להתנהלות אלימה ועוברת חוק. בשיחה הנאשם ביטא אמנם חרטה על התנהלותו, אולם קצין המבחן התרשם כי האמירה אינה משקפת חיבור והכרה בסיכון בו הוא נתון ואינה משקפת אמפתיה למתלון. הומלץ על ענישה מוחשית שתחדד את החומרה המיוחדת לעבירות אלימות, וכן בחינת אפשרות עתידית של טיפול בשב"ס וברש"א.

מתחם העונש ההולם

18. הנאשם הורשע בעבירות חמורות שבוצעו על רקע חמור לא פחות. מעשי התקיפה והאלימות כשלעצמם גרמו לפגיעה פיזית קשה במתלון, בשלמו ושלמות גופו. הם הרחיקו אותו שלא ברצונו מביתו וממשפחתו. ניתן רק לשער את שעבר על המתלון, אשר נחטף מביתו ומחייו, הוכה באכזריות, הוסע למקום שאינו ידוע, כשהוא חושש לעתידו ולחייו. לאחר התקיפה ננטש המתלון לדאוג לעצמו כשהוא מרוחק מביתו, ללא אמצעי קשר, פצוע וחבול.

19. במקרה זה האלימות הקשה כלפי המתלון היא רק חלק ממכלול חמור בהרבה. הנאשמים לא פעלו בעקבות קינטור או אובדן שליטה, אלא ההיפך הגמור מכך. חטיפתו של המתלון נעשתה כחלק מתכנית סדורה לפגוע בו במטרה לגבות ממנו חובות כספיים. התנהלות כזו, שימוש באלימות קשה כאמצעי לפתרון סכסוכים ולקידום מטרות, חותרת תחת היסודות הבסיסיים ביותר של שלטון החוק, ושל העקרונות העומדים ביסודה של כל חברה מתוקנת. הענישה על עבירות

אלה צריכה להביא בחשבון לא רק את מעשי האלימות החמורים כשלעצמם, אלא את הצורך להגן על קיום החוק והסדר ולמנוע מצב בו כל דאלים גבר.

20. בנוסף לאירוע האלים כלפי המתלון הורשע הנאשם שבפני גם בהשמדת ראיה, כאשר הימנעותו ממסירת הטלפון שלו לשוטרים על אף דרישתם פגעה בחקירה.

21. לעניין הענישה הנוהגת, אפנה לפסקי דין אליהם הפנה ב"כ המאשימה וכן לפסיקה נוספת כמפורט להלן:

· ע"פ 1187/22 **מדינת ישראל נ' מחמוד זיאדאת** (6.3.22) - המערער הורשע בחטיפה, איומים ומעשי אלימות חמורים על רקע "כבוד המשפחה". הוא נדון בבית המשפט המחוזי ל-18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בערעור הוחמר עונשו ל-30 חודשי מאסר בפועל, תוך ציון שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין.

· ע"פ 1985/18 **דורון אביטל נ' מדינת ישראל** (21.6.18) - המערער הכה את המתלון באמצעות מגב וגרם לו שבר ריסוק בשוק וחבלות רבות בראשו, שגרמו לנכות. המערער נדון ל-32 חודשי מאסר בפועל וערעורו נדחה.

· ע"פ 7669/17 **ואיל הייה נ' מדינת ישראל** (10.10.18) - המערער הורשע בחטיפת המתלון ותקיפתו באמצעות סכין תוך איומי אקדח, על רקע סכסוך גירושין. נדחה ערעורו על עונש שכלל 42 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

· ע"פ 379/15 **אגינצ'ה לוי נ' מדינת ישראל** (9.7.15) - המערער הורשע בגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות כשהטיח בקבוק בירה בפניו של המתלון ופצע אותו. הוא נדון ל-30 חודשי מאסר בפועל, ערעורו נדחה.

· ע"פ 6484/14 **תלחמי נ' מדינת ישראל** (6.12.15) - המערער הורשע בגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות כאשר במהלך ויכוח הטיח מוט מתכת במתלון וגרם לו פציעות חמורות שהצריכו ניתוח. נקבע מתחם בין 15 ל-42 חודשי מאסר והמערער נדון ל-021 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה.

· ת"פ (מחוזי חיפה) 16399-05-19 **מדינת ישראל נ' שי חן** (12.2.17) - הנאשם הורשע בגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בכך שהיכה את המתלון תוך שימוש במוט ברזל וגרם למתלון שבר פתוח ונזקים רפואיים ממשיים. נקבע מתחם בין 2-5 שנות מאסר בפועל, והנאשם נדון ל-4 שנות מאסר ועונשים נלווים.

22. לצורך העניין, מבלי לקבוע מסמרות ולנוכח הסדר הטיעון בין הצדדים, אני מקבלת את מתחם הענישה שהוצע על ידי המאשימה, דהיינו בין 40-60 חודשי מאסר בפועל.

העונש הראוי לנאשם

23. הנאשם שבפני הוא צעיר יליד 2002, כיום כבן 20. הנאשם הודה במיוחס לו במסגרת הסדר טיעון שהושג בעקבות הליך גישור. הודאתו חסכה זמן ואף ייתרה את הצורך בעדות המתלון. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, אם כי שירות המבחן התרשם, כאמור, שהבעת החרטה אינה מצביעה על הבנה מלאה של חומרת המעשים, וגם בדבריו בבית המשפט הנאשם לא התאמץ לשכנע בכנות החרטה.

24. לחובתו של הנאשם עבר פלילי הכולל מעורבות במספר עבירות אלימות שבגינן נדון לענישה ללא הרשעה בבית

המשפט המחוזי בתל אביב ובבית משפט לנוער ברמלה. אמנם העבר כשלעצמו אינו מכביד במיוחד, אך הוא מצביע על מעורבות הנאשם בעבירות אלימות מגיל צעיר, וכך עולה גם מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם. הסניגור הרחיב בטיעונו באשר לרקע הקשה של הנאשם אשר גדל במשפחת עולים חדשה וקשת יום, בשכונת מצוקה. אכן מדובר בנסיבות שיש לייחס להן משקל משמעותי, במיוחד לנוכח גילו הצעיר של הנאשם. אך מנגד לא ניתן להתעלם מכך שהעבירות המיוחסות לנאשם בוצעו תוך תכנון מראש, בצוותא עם אחרים, מתוך החלטה ובחירה מושכלת, במטרה לפגוע במתלונן על מנת להטיל עליו אימה ולגרום לכך שישלם את חובותיו. בנסיבות אלו מצטמצם משקלם של גילו הצעיר ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

25. הבאתי בחשבון גם את העונש שנגזר על נאשם 2 בתיק זה, אשר נדון במסגרת הסדר טיעון לעונש מוסכם של שתי שנות מאסר. בהתאם לעקרון אחדות הענישה, קיימת שאיפה להשוואה בין גזרי הדין הנגזרים על נאשמים שונים בעבירות דומות. עם זאת, נפסק פעמים רבות כי "עקרון אחדות הענישה, עם כל חשיבותו, אינו שיקול העומד לעצמו, ואינו עקרון בלעדי שלעולם אין לסטות ממנו. מדובר בעקרון אחד מבין מכלול של שיקולים שיש להעריכם באיזון ראוי כדי להגיע לתוצאת ענישה שקולה (ראו, למשל, ע"פ 9792/06 חמוד נ' מדינת ישראל (1.4.2007)). יתרה מזאת, 'בית-המשפט לא ילמד בהכרח, מהעונש שנגזר על פלוני לגבי העונש הראוי לאלמוני - כל מקרה ונסיבותיו הוא, כל נאשם ונסיבותיו הוא' (רע"פ 7064/12 פנדו נ' מדינת ישראל, בפסקה 16 (14.10.2012))" (ע"פ 6210/18 אוסמה אבו גאנם נ' מדינת ישראל (3.9.18) פסקה 9).

26. במקרה זה, עניינו של נאשם 2 שונה מעניינו של הנאשם שבפני הן מבחינת מעורבותו המצומצמת יחסית והעבירה הקלה יותר בה הורשע בעבירות האלימות באישום הראשון, והן בכך שנאשם 2 בחר בהסדר טיעון "סגור", שכלל הסכמה על תקופת המאסר שתוטל עליו. הנאשם שבפני בחר בהסדר שכלל הסכמה חלקית בעניין העונש, על הסיכונים והסיכויים הכרוכים בבחירה זו.

27. לנוכח כל האמור החלטתי לגזור על הנאשם עונש כמפורט להלן:

1. מאסר בפועל למשך 38 חודשים, שיימנו החל מיום מעצרו של הנאשם.
2. מאסר על תנאי ל-5 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירת אלימות שהיא פשע וכן על עבירת איומים.
3. פיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪ שישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.9.22.

ניתן היום, י"ד אב תשפ"ב, 11 אוגוסט 2022, במעמד הצדדים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.